

denne Udtælling manglede enhver Lovhjemmel; men den er ligesaa tidt afgjort derved, at den ærede Finansminister siger, at han har en saadan Lovhjemmel. Jeg vilde ønske, at han nøiere vilde oplyse, hvor en saadan findes; thi de Analogier, som den ærede Minister hentyede fra, hvad der skee under det gamle Generaltoldkammer, kunne under ingen Omstændigheder, saavidt jeg kan skønne, passe paa det foreliggende Tilfælde; jeg kan ikke see rettere, end at den ærede Minister i formel Henseende har aldeles Ret. Hvad Sagens Realitet angaaer, har jeg endnu og lige fra Begyndelsen havt den Anskuelse, at den omhandlede Udgift har været grundet paa Billighed, at det har været et billigt Hensyn til de Handlende, som har foranlediget den, og at det vilde have været ubilligt, om det ikke var skeet; men i formel Henseende kan jeg ikke see Andet, end at Finansministeren har overskredet de bestaaende Love. Jeg maa imidlertid fremdeles tilraade Thinget at lade denne Fremgangsmaade passere, og kan aldeles ikke slutte mig til de Udtalelser, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (M. Hage) i saa Henseende har gjort. Dersom Thinget vilde følge dem, saa maatte det stemme næsten mod alle Udvalgets Indstillinger; thi de fleste gaar netop ud paa, at Thinget igjennem sine Beslutninger over Regnskabet skal billige saadanne Udgifter, som ikke ere opførte i Finansloven. I Aarets Løb kommer der nemlig forskjellige Udgifter, som ikke findes der, og det er dem, som faae deres Billigelse ved disse Beslutninger. Jeg maa derfor tilraade Thinget at følge Udvalgets Indstillinger.

Müller: Efterat den ærede Ordfører har gjort den sidste Udtalelse til Thinget, kunde jeg godt have frasalbet Ordet. Hans første Udtalelse forekom mig at være en tvivlsom Genstilling. Jeg for mit Bedkommende har sluttet mig til de Ord, som ere udtalte af Udvalget, og kan heller ikke anerkjende, at der har været nogen Lovhjemmel til denne Bekjendtgørelse; men der er dog en Grund til Bekjendtgørelsen, som ikke er nævnt her, og som jeg anseer for ikke uvæsentlig, nemlig Hensyn til de bestaaende locale Forhold, som

her maatte komme i Betragtning, da Finansministeriet, eller rettere sagt Generaltolddirectoratet, havde at overveie, hvorledes man kunde opnaae en ligelig Virkning af de bestaaende Love; thi det vilde være meget let paa den Maade, som blev antydet af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (M. Hage), for Kjøbenhavn og hvad der ligger her paa Østkysten af Sjælland, ved en Skinudførsel og igjennem en hurtig Indførsel, med ringe Beføstning at erhverve sig denne Indførselstold tilbagebetalt; men i denne Stillning have de andre Dele af Landet, navnlig Jylland, ikke været, og selv Nerne kunne ikke foretage sige Experimenter, hvoraf Følgen vilde blive, at disse Landsdeles Handlende vilde komme til at staa meget tilbage for de Landsdeles, som have kunnet benytte Localiteterne paa denne Maade. Dette retfærdiggjør efter min Mening aldeles ikke Sagen, betragtet enten fra Realitetens eller fra den formelle Side, men det har for mig været et Motiv til med de øvrige Medlemmer af Udvalget at indstille, at Udgiften skulde passere. Jeg anseer iøvrigt denne Antegnelse for den vigtigste, som er gjort af Statsrevisorerne, men navnlig af den Grund, at der, som sagt, er opnaaet en Ligelighed for hele Landet, troer jeg, at det vil være rigtigt at see bort fra den Tvivl om det formelle Rigtige, som har vist sig, men som iøvrigt ikke har fundet Sted hos mig. Jeg tillader mig derfor paa det Bedste at anbefale Udvalgets Indstilling til Thingets Sanction.

M. Hage: Det forekommer mig, at den ærede Ordfører maa have misforstaaet mine Uttringer; thi ellers vilde han vistnok i Gæt og Alt have tiltraadt dem. Jeg har ikke talt om, at Thinget i Almindelighed skulde være strengt med Hensyn til de udbetalte Summer, som ikke stricte have været bevilgede ved Finansloven. Men den foreliggende Sag er af en særegen Natur, idet der aldeles ingen Nødvendighed har været for Ministeriet at gaae den Vej, som det er gaaet; det kunde, som jeg tidligere har bemærket, simpelthen have ladet Bedkommende udføre deres Varer, nyde deres Toldgodtgørelse og føre Varerne ind igjen. Der har saaledes ingen Nødvendighed været